

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑

แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

แก่ผู้สูญหายจากกรณีโรคเอดส์ พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๑๖/๒๕๕๘

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

เกี่ยวกับ “ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ.”

ความเป็นมา

เนื่องจากได้เกิดกรณีฆาตกรรมพิบัติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ บริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อให้เกิดความสูญเสียชีวิตและมีผู้สูญหายเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากจะใช้ระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะต้องครบกำหนดระยะเวลาสองปี ดังนั้น จึงได้กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนสาบสูญได้โดยไม่ต้องรอให้ครบกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ถือว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญนั้นถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีฆาตกรรมพิบัติ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นสูญหายไปในเวลาอื่นหลังจากเวลาที่เริ่มเกิดกรณีฆาตกรรมพิบัติก็ให้ถือว่าถึงแก่ความตายในเวลานั้น

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยส่งเขปดังนี้

๑. การยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการอาจร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัตินั้นเป็นคนสาบสูญ (ร่างมาตรา ๔)

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์เพื่อใช้บังคับกับกรณีฆาตกรรมพิบัติจากเหตุการณ์คลื่นยักษ์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยกำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัตินั้นเป็นคนสาบสูญเมื่อเวลาที่เริ่ม

เกิดกรณีกรณีพิพัต โดยมิต้องรอให้ครบระยะเวลา และเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง อนุมาตรา ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งกำหนด ให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอให้ ศาลสั่งให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญก็ได้ เมื่อ บุคคลนั้นได้ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่และ ไม่มีใครรู้แน่ว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ตลอดระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่เหตุอันตรายแก่ ชีวิตได้ผ่านพ้นไป ถ้าบุคคลนั้นตกอยู่ในอันตราย เช่นว่านั้น ซึ่งการใช้ระยะเวลาตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เช่นว่านั้น จะต้องใช้ระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่เหตุอันตราย แก่ชีวิตได้ผ่านพ้นไป แต่ระยะเวลาตามร่าง มาตรา ๔ ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการ สามารถร้องขอต่อศาลสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณี พิพัตเป็นคนสาบสูญได้ โดยให้ถือว่าถึงแก่ความ ตายเมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีกรณีพิพัตและเวลา อื่นหลังจากเวลาที่เริ่มเกิดกรณีกรณีพิพัต

๒. ให้กระทรวงยุติธรรมการนำ บัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิพัต ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มาประกาศในราช กิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อ ผู้สูญหาย ให้กระทรวงยุติธรรมประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่ วันได้รับแจ้งจากกรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย (ร่าง มาตรา ๕)

บัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีกรณี พิพัตจะเป็นรายชื่อที่ครอบคลุมถึงผู้ที่มีสัญชาติ ไทยและผู้ที่มีสัญชาติอื่นที่สูญหายจากกรณี

กรณีพิพัต โดยให้กระทรวงยุติธรรมนำบัญชี รายชื่อผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิพัตของ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ

ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อ ผู้สูญหาย ซึ่งให้กระทรวงยุติธรรมประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วัน ได้รับแจ้งจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธาณ ภัย กระทรวงมหาดไทยนั้นสามารถแก้ไข เพิ่มเติมรายชื่อได้จนกว่าจะครบกำหนด ระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่เหตุอันตรายแก่ชีวิต ได้ผ่านพ้นไปและเมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว แล้วก็ใช้ระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บังคับแก่ ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิพัตตามหลักการเดิม

เนื่องจากเหตุการณ์กรณีกรณีพิพัตทำให้ มีผู้เสียชีวิตและมีผู้สูญหายเป็นจำนวนมาก ผู้มี ส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอ ต่อศาลเพื่อให้ศาลสั่งให้บุคคลที่สูญหายนั้นเป็น คนสาบสูญ และให้ถือว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีกรณีพิพัต เว้นแต่สามารถ พิสูจน์ได้ว่า บุคคลนั้นได้สูญหายไปในเวลาอื่น หลังจากเวลาที่เริ่มเกิดกรณีกรณีพิพัตก็ให้ถือว่าถึง แก่ความตายในเวลานั้น **ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ จึงเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ย่น ระยะเวลาและเงื่อนไขแห่งการร้องขอต่อ ศาลเพื่อให้ศาลสั่งให้บุคคลนั้นเป็นคนสาบสูญ โดยมิต้องรอให้ครบกำหนดระยะเวลาตาม มาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ โดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ที่จะเกิด ขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียจากเหตุการณ์ดังกล่าว**

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ.

- ภาคผนวก** :
- ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ
 - ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒
 - รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
 - ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
 - รายงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา พิจารณาตีความร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ตุลาคม ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิติ ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเพทพิสัย	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศศิพรรณ พวงพันธ์	นิติกร ๔
นายทศวิณห์ เกียรติทัตต์	วิทยาการ ๖
นางสาวภควดี เกษตระกูล	เจ้าพนักงานธุรการ ๕
นางสาวธารินี ดวงสุวรรณ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๗-๘	

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑-๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา ๑ก

ส่วนที่ ๑ **ความเป็นมา** **สาระสำคัญ** **ประเด็นสำคัญ** **จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร** **และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ.**

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. ๑
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. ๕
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. ๙
- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ. ๑๑
 - ๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๑
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง ๑๒
 - ๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ๑๒
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง
 ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๑๓
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม ๑๔

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและ
เงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ
แก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ พ.ศ.

บทความอันเนื่องมาจากสีนามิ.....๑๗

- ภาคผนวก** :
- ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย
จากกรณีธณีพิบัติ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ(๑)
 - : ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒(๕)
 - : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้น
การนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร(๗)
 - : ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย
จากกรณีธณีพิบัติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว(๑๗)
 - : รายงานของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา
พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ
แก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ พ.ศ.
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙(๒๓)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย
จากกรณีธรณีพิบัติ พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข

ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

แก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ พ.ศ. **เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี** เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา^๑ เมื่อวันที่อังคารที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ

เหตุผล เนื่องจากได้เกิดกรณีธรณีพิบัติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์บริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและมีผู้สูญหายเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนสาบสูญได้ โดยไม่ต้องรอรระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ถือว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีธรณีพิบัติหรือเวลาอื่นที่พิสูจน์ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ พ.ศ. **เมื่อวันที่อังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘** และมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ **ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ** และสั่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

^๑โปรดดูร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในภาคผนวกหน้า (๑)

^๒รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗๒ บัญญัติว่า "ร่างพระราชบัญญัติและร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อน"

สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายไพจิตร ศรีวรขาน	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายกรีช กงเพชร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายนิกร จำนง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายกฤษ ศรีฟ้า	เป็นโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๖. นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง
๗. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๘. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร	๙. นายกุเฮง ยาวอหะซัน
๑๐. นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	*๑๑. รองศาสตราจารย์ชงทอง จันทรางศุ
๑๒. นายนพคุณ รัฐผไท	๑๓. นายประสพ บุษราคัม
๑๔. นายประเสริฐ จันทรวงทอง	๑๕. นางสาวปารีณา ไกรคุปต์
๑๖. นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	*๑๗. นายพรชัย อัครวิวัฒนาพร
๑๘. นายพิเชษฐุ์ เชื้อเมืองพาน	๑๙. นายพิเชษฐุ์ พันธุ์วิชาติกุล
*๒๐. นายรังสรรค์ กระจ่างตา	*๒๑. นางสาวรีนวดี สุวรรณมงคล
๒๒. นายวชิระมณฑท์ คุณะเกษมธนาวิวัฒน์	๒๓. นายวรัญญา เทพหัสดิน ณ อยุธยา
*๒๔. นายวัส ดิงสมิตร	๒๕. นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล
๒๖. นายวิรัช ร่มเย็น	๒๗. นายสมบุญรณ์ อุทัยเวียนกุล
๒๘. นางสิรินทร รามสูต	๒๙. นายสุรชัย เบ้าจรรยา
๓๐. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	๓๑. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์
๓๒. นายหัสณัยน์ สอนสิทธิ์	๓๓. นายอนุสรณ์ ไกรวัตนุสรณ์
๓๔. นายอรรถสิทธิ์ (กันคาย) ทรัพย์สิทธิ์	๓๕. นายอัมรินทร์ ตั้งประกอบ

* กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๓ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป^๔

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญฯ ศึกษารูปร่างสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญฯ ประจําวุฒิสภาคณะใด หรือจะเสนอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญฯ ขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙^๕ และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ศึกษารูปร่างสภา ครั้งที่ ๕๕ วันพุธที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณา เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

^๓โปรดดูรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวกหน้า (๗)

^๔โปรดดูร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีพิบัติ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวกหน้า (๑๗)

^๕ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญฯ ประจําวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญฯ ขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

เรื่องเสร็จที่ ๔๑๒/๒๕๔๘

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำมาตรา ๖๑
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้กับผู้สูญหายจากกรณีทรัพย์สิน พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๖๔๗๗ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้กับผู้สูญหายในกรณีทรัพย์สิน พ.ศ. ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน โดยรับความเห็นของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ตรวจพิจารณาโดยมีผู้แทนกระทรวงยุติธรรม(สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวงการคลัง(สำนักงานปลัดกระทรวง) สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ

ให้ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีทรัพย์สิน

๒. ความเห็นของคณะรัฐมนตรี

๒.๑ ข้อสังเกตขั้นต้น

คณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตว่า

(๑) ร่างพระราชบัญญัติตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอกำหนดเพียงหลักการว่าไม่ให้นำระยะเวลาและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้ จึงสมควรกำหนดให้ครบถ้วนและชัดเจนยิ่งขึ้นด้วยว่า ให้ทายาทและผู้มีส่วนได้เสียสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้เป็นคนสาบสูญได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่นำระยะเวลาตามมาตรา ๖๑ มาใช้

(๒) โดยที่มีการใช้คำ “ทรัพย์สิน” และ “ทรัพย์สินภัย” ในที่ต่าง ๆ แตกต่างกัน เช่น ในร่างพระราชบัญญัตินี้ และในร่างระเบียบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ จึงสมควรพิจารณาให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง เหมาะสม และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

(๑) สมควรพิจารณาว่าหากจะดำเนินการร่างกฎหมายในเรื่องนี้ ในรูปแบบพระราชกำหนดจะเหมาะสมหรือไม่ หากเห็นว่าเหมาะสมให้ดำเนินการยกร่างพระราชกำหนดแล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

หากสมควรดำเนินการในรูปของร่างพระราชบัญญัติให้นำเสนอคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไปได้

๒.๒ ความเห็นในขั้นที่สุด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้ดำเนินการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขด้วยแล้ว ดังนี้

๑. กระทรวงยุติธรรม
๒. กระทรวงการคลัง
๓. สำนักงานศาลยุติธรรม
๔. สำนักงานอัยการสูงสุด

๓. สารระสี คัญของร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างฯ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ตรวจพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี และแก้ไขในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๓.๑ การพิจารณาข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี

(๑) ได้แก้ไขให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีทรัพย์สินพิบัติ เป็นคนสามสูญได้ตาม ๓.๒ การแก้ไขในสาระสำคัญ (๓)

(๒) ให้ใช้ถ้อยคำ “กรณีทรัพย์สินพิบัติ” ซึ่งหมายถึงความหายนะจากแผ่นดิน โดยขอให้กระทรวงการคลังแก้ไขร่างระเบียบฯ ให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากผู้แทนกระทรวงการคลังชี้แจงว่าร่างระเบียบฯ ในเรื่องนี้ยังมิได้ประกาศใช้บังคับ

(๓) ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีทรัพย์สินพิบัติ มิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ ตามมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงไม่อาจกำหนดในรูปแบบพระราชกำหนดได้

๓.๒ การแก้ไขในสาระสำคัญ

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมชื่อร่างฯ ให้สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ เป็น “ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีพิบัติ พ.ศ.” รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบันทึกหลักการให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมชื่อร่างฯ และแก้ไขเพิ่มเติมบันทึกเหตุผลให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

(๒) แก้ไขนิยาม “ผู้สูญหายในกรณีพิบัติ” ในร่างเดิมมาตรา ๓ เป็น “ผู้สูญหายจากกรณีพิบัติ” และแก้ไขความหมายของนิยามดังกล่าวให้สอดคล้องกับร่าง มาตรา ๕

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๕ โดยเพิ่มความว่า “เมื่อผู้มีส่วนได้เสีย หรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีพิบัตินั้น เป็นคนสาบสูญก็ได้” เป็นวรรคสอง และความว่า “บุคคลซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญตามวรรคสอง ให้ถือว่าถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณี พิบัติเว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นสูญหายในเวลาอื่นหลังจากเวลาที่เริ่มเกิดกรณีพิบัติ ก็ให้ ถือว่าถึงแก่ความตายในเวลานั้น” เป็นวรรคสาม (ร่างมาตรา ๕) เพื่อกำหนดเวลาที่ให้ถือว่า ผู้สาบสูญถึงแก่ความตายมีความชัดเจน และเพื่อให้ศาลสั่งถอนคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญได้ตาม มาตรา ๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หากบุคคลนั้น ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพนักงาน อัยการร้องขอโดยพิสูจน์ได้ว่าบุคคลสาบสูญนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือตายในเวลานั้น

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๕ โดยกำหนดให้กระทรวงยุติธรรมนำบัญชี รายชื่อผู้สูญหายจากกรณีพิบัติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มาประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๕) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมนิยามใน ร่างมาตรา ๓ ตาม (๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๔

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑

แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย

จากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากได้เกิดกรณีฆาตกรรมพิบัติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ บริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อให้เกิดความสูญเสียชีวิตและมีผู้สูญหายเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนสาบสูญได้ โดยไม่ต้องรอรระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ถือว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีฆาตกรรมพิบัติหรือเวลาอื่นที่พิสูจน์ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฆาตกรรมพิบัติ

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กรณีธรณีพิบัติ” หมายความว่า เหตุการณ์คลื่นยักษ์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

“ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ” หมายความว่า ผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติที่กระทรวงยุติธรรมประกาศตามมาตรา ๕

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ การยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ

เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัตินั้นเป็นคนสาบสูญก็ได้

บุคคลซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญตามวรรคสอง ให้ถือว่าถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีธรณีพิบัติ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นสูญหายไปในเวลาอื่นหลังจากเวลาที่เริ่มเกิดกรณีธรณีพิบัติ ก็ให้ถือว่าถึงแก่ความตายในเวลานั้น

๗.๒ การนำบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้กระทรวงยุติธรรมนำบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงยุติธรรมประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข

ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

แก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

พลตำรวจเอกชิตชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวในที่ประชุม หลังจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความเห็นและตั้งข้อสังเกต โดยมีประเด็นสำคัญสรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ โดยที่หลักกฎหมายทั่วไปหรือกฎหมายรัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติโดยระบุให้ใช้บังคับเฉพาะกรณีธรณีพิบัติเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น จะเป็นการขัดกับหลักกฎหมายทั่วไป หรือขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ บัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทยที่กำหนดให้กระทรวงยุติธรรมประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้นมีความชัดเจน ถูกต้องและแม่นยำมากน้อยเพียงใด หากมีผู้สูญหายแต่ไม่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการอย่างไร

ประเด็นที่ ๓ การกำหนดยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ ซึ่งใช้บังคับเฉพาะกรณีเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เท่านั้น หากเกิดกรณีที่มีผู้สูญหายเพิ่มขึ้นมาในภายหลัง หรือมีผู้สูญหายจากจังหวัดอื่นซึ่งไม่ใช่จังหวัดที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้การร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนสาบสูญ โดยไม่ต้องรอระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะดำเนินการได้หรือไม่อย่างไร หรือกรณีที่มีผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ปรากฏขึ้นมาในภายหลังจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการไว้อย่างไร

ประเด็นที่ ๔ เนื่องจากมีผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากกรณีธรณีพิบัติเป็นจำนวนมาก เห็นควรกำหนดให้มีการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมเมื่อผู้มีส่วนได้เสียร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติเป็นคนสาบสูญ

จากนั้นพลตำรวจเอกชิตชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สรุปได้ดังนี้

หลังจากที่เกิดกรณีกรณีพิบัติ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ที่ผ่านมานั้น ได้มีการตั้งศูนย์ตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์ของบุคคลที่สูญหายขึ้น เพื่อตรวจสอบผู้สูญหายไป ในเหตุการณ์กรณีกรณีพิบัติ โดยการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวกระทำโดยผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศและมีมาตรฐานสากลจึงทำให้จำนวนผู้สูญหายมีความถูกต้องและแม่นยำ แต่อย่างไรก็ตาม จะรับข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปพิจารณาและจะได้ตรวจสอบจำนวนผู้สูญหายที่แท้จริงต่อไป

มติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ. **ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์**

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

ประเด็นที่ ๑ เกี่ยวกับบทนิยามศัพท์ของร่างมาตรา ๓ คำว่า “กรณีกรณีพิบัติ”

ที่มีผู้แปรญัตติขอแก้ความในร่างมาตรา ๓ โดยเห็นว่า สภามบุคคลสิ้นสุดลงเมื่อตายนั้นควรจะมีการระบุเหตุการณ์ที่ทำให้บุคคลเสียชีวิตที่แน่นอน เพราะการสิ้นสุดสภามบุคคลโดยการตายเกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของบุคคลและผู้มีส่วนได้เสีย ดังนั้น เมื่อเหตุการณ์แผ่นดินไหวเกิดก่อนเหตุการณ์คลื่นยักษ์และยังไม่ได้ทำให้มีผู้เสียชีวิต แต่ผู้เสียชีวิตได้เสียชีวิตด้วยเหตุการณ์คลื่นยักษ์ซึ่งเกิดขึ้นตามมาทีหลัง ดังนั้น จึงเสนอให้ตัดคำว่า “แผ่นดินไหวและ” ดังกล่าวออก โดยให้กำหนดไว้แต่เพียงเหตุการณ์คลื่นยักษ์เหตุการณ์เดียวเท่านั้น และให้แก้ไข คำว่า “ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ” โดยให้ตัดคำว่า “มีสัญชาติไทยซึ่ง” ออก โดยเห็นว่า ถ้าตัดถ้อยคำดังกล่าวออกจะทำให้ครอบคลุมถึงผู้มีสัญชาติอื่นซึ่งเสียชีวิตจากเหตุการณ์ดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการเห็นด้วยกับการตั้งข้อสังเกตและการขอแปรญัตติแก้ไขถ้อยคำดังกล่าว โดยเห็นว่า การแก้ไขบทนิยามศัพท์ คำว่า “กรณีกรณีพิบัติ” โดยตัดคำว่า “แผ่นดินไหวและ” ออก จะไม่ทำให้ความหมายของคำว่า “กรณีกรณีพิบัติ” ตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไป และยังคงถือว่าเป็นเหตุการณ์เดียวกันอยู่ ส่วนการตัดคำว่า “มีสัญชาติไทยซึ่ง” ออกจะทำให้ผู้ที่มิใช่ชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติรวมทั้งผู้มีสัญชาติไทยและผู้มีสัญชาติอื่นด้วย

ประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับร่างมาตรา ๕ ซึ่งกำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทยนั้น มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งข้อสังเกตว่า การให้เพิ่มเติมรายชื่อผู้สูญหายจากเหตุการณ์ดังกล่าวนั้นมีระยะเวลาจนถึงเมื่อใด

คณะกรรมการชี้แจง ดังนี้

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีหนีคดีของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทยตามร่างมาตรา ๕ ววรรคสองนั้นไม่มีการกำหนดระยะเวลาสิ้นสุด แต่เมื่อระยะเวลาที่บุคคลใดได้ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่และไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ตลอดระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่เหตุอันตรายเป็นเหตุอันร้ายแก่ชีวิตได้ผ่านพ้นไปก็จะเข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ อนุมาตรา ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์^๖ ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการอาจร้องขอให้ศาลสั่งให้บุคคลนั้นเป็นคนสาบสูญก็ได้

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ
แก่ผู้สูญหายจากกรณีหนีคดี พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

^๖ มาตรา ๖๑ ถ้าบุคคลใดได้ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่และไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ตลอดระยะเวลาห้าปี เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นเป็นคนสาบสูญก็ได้

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้ลดเหลือสองปี

(๑) นับแต่วันที่การรบหรือสงครามสิ้นสุดลง ถ้าบุคคลนั้นอยู่ในการรบหรือสงคราม และหายไปในการรบหรือสงคราม

ดังกล่าว

(๒) นับแต่วันที่ยานพาหนะที่บุคคลนั้นเดินทาง อับปาง ถูกทำลาย หรือสูญหายไป

(๓) นับแต่วันที่เหตุอันตรายเป็นเหตุอันร้ายแก่ชีวิตนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) หรือ (๒) ได้ผ่านพ้นไป ถ้าบุคคลนั้นตกอยู่ในอันตรายเช่นว่านั้น

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

แต่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการเห็นด้วยกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้แปรญัตติที่ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓ **บทนิยามศัพท์ คำว่า “กรณีธรณีพิบัติ” โดยให้ตัดคำว่า “แผ่นดินไหวและ” ออก** โดยเห็นว่า ควรจะให้มีการระบุเหตุการณ์ที่ทำให้บุคคลเสียชีวิตที่แน่นอน โดยผู้เสียชีวิตได้เสียชีวิตด้วยเหตุการณ์คลื่นยักษ์ซึ่งเกิดขึ้นตามมาทีหลังเหตุการณ์แผ่นดินไหว ดังนั้น จึงเสนอให้ตัดคำว่า “แผ่นดินไหวและ” ดังกล่าวออก โดยให้กำหนดไว้แต่เพียงเหตุการณ์คลื่นยักษ์เหตุการณ์เดียวเท่านั้น และให้แก้ไขคำว่า **“ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ” โดยให้ตัดคำว่า “มีสัญชาติไทยซึ่ง” ออก** โดยเห็นว่า ถ้าตัดถ้อยคำดังกล่าวออกจะทำให้ครอบคลุมถึงผู้มีสัญชาติอื่นซึ่งเสียชีวิตจากเหตุการณ์ดังกล่าวด้วย ดังนั้น ความในมาตรา ๓ ตามที่ผู้แปรญัตติขอแปรญัตติแก้ความ เป็นดังนี้

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กรณีธรณีพิบัติ” หมายความว่า เหตุการณ์แผ่นดินไหวแต่ละคลื่นยักษ์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

“ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ” หมายความว่า ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติที่กระทรวงยุติธรรมประกาศตามมาตรา ๕”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการที่ขอแก้ไขตามผู้แปรญัตติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมาธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๕ ให้กระทรวงยุติธรรมนำบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่งให้กระทรวงยุติธรรมประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างมาตรา ๕ วรรคสอง โดยเห็นควรให้เว้นวรรคตอนของข้อความเป็นดังนี้ “การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงยุติธรรมประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” และเห็นควรเพิ่มถ้อยคำ คำว่า “กระทรวงมหาดไทย” หลังข้อความคำว่า “กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” เช่นเดียวกันกับในร่างมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการเห็นด้วยกับข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและแก้ไขใหม่ในที่ประชุม เป็นดังนี้

มาตรา ๕ ให้กระทรวงยุติธรรมนำบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงยุติธรรมประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

ส่วนที่ ๒

**ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย
จากกรณีธรณีพิบัติ พ.ศ.**

บทความอันเนื่องมาจากสึนามิ*

จากเหตุการณ์คลื่น “สึนามิ” ได้สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนชาวไทย ซึ่งอาศัยในเขตที่คลื่นพัดผ่านโดยอยู่ในเขต ๖ จังหวัดภาคใต้ นอกจากนี้จะมีการสูญเสียและก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลและทรัพยากรชายฝั่งทะเลอันดามันแล้ว ความสูญเสียอันถึงแก่ชีวิตหรือสูญหายของบุคคลนับว่าเป็นการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่กว่าการสูญเสียใดๆ ทั้งหมด บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลผู้ถึงแก่ชีวิตหรือสูญหายก็ดีไม่ว่าในฐานะบุคคลในครอบครัวหรือในฐานะความสัมพันธ์ใดๆ ต่างตกอยู่ในอาการเศร้าโศกเสียใจ รวมทั้งบางกรณียังต้องมีภาระหน้าที่อีกมากมายที่ตามมาให้ต้องจัดการและดำเนินการไม่ว่าจะเป็นการจัดการวิธีการทางศาสนาให้กับผู้เสียชีวิตหรือสูญหาย นอกจากนี้ยังต้องมีหน้าที่หรืออาจมีภาระในการดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิหน้าที่ของผู้เสียชีวิตหรือผู้สูญหายตามที่กฎหมายกำหนดไว้อีกด้วย

ดังนั้น ในการจัดการทรัพย์สินหรือสิทธิหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในกรณีของบุคคลที่เสียชีวิตหรือสูญหายไปแล้วนั้นจะจัดการเช่นไร บทความนี้จะเป็นการอธิบายหลักการเบื้องต้นพอให้เป็นแนวทางแก่ผู้ที่ประสงค์จะต้องดำเนินการในทางกฎหมายเพื่อจัดการทรัพย์สินของบุคคลผู้สูญหายหรือเสียชีวิตต่อไป

“บุคคล” ในความหมายของกฎหมายนั้นมีบุคคลอยู่ ๒ ประเภท คือ บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ในบทความนี้มุ่งอธิบายถึงบุคคลธรรมดาเป็นหลัก โดยกฎหมายมีข้อพิจารณาว่าความเป็นบุคคลธรรมดานั้นจะเริ่มต้นนับแต่เมื่อบุคคลธรรมดามีสภาพบุคคล กล่าวคือ คลอดจากครรภ์มารดาแล้วอยู่รอดเป็นทารกด้วย สภาพบุคคลจะเป็นจุดเริ่มต้นของบุคคลธรรมดาในอันที่จะสามารถมีและใช้สิทธิต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ แต่ความสามารถในการใช้สิทธิหรือมีสิทธินั้นอาจถูกจำกัดโดยกฎหมาย เช่น กรณีความสามารถในการทำนิติกรรมของผู้เยาว์ โดยหลักแล้วหากผู้เยาว์จะทำนิติกรรมที่มีใช้กรณีที่กฎหมายอนุญาตให้ทำได้เองแล้วผู้เยาว์จะต้องขอความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม มิฉะนั้นจะทำให้นิติกรรมที่ทำนั้นมีผลเป็นโมฆียะ

แต่อย่างไรก็ดี ความสามารถมีสิทธิหรือใช้สิทธิตามที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองนั้นอาจสิ้นสุดลงได้เมื่อบุคคลธรรมดานั้นสิ้นสภาพบุคคล ซึ่งจะมีสิทธิและหน้าที่บางลักษณะที่ยังคงอยู่และจะตกทอดเป็นมรดกแก่ทายาทต่อไป โดยการสิ้นสภาพบุคคลของบุคคลธรรมดา จะเกิดขึ้นเมื่อตายซึ่งคำว่า “ตาย” ที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นมี ๒ ประการ คือ

๑. ตายตามธรรมชาติ คือ เป็นการตายตามลักษณะทางธรรมชาติ ปอดหัวใจ และแกนสมองหยุดทำงาน

*ที่มา : วิถีรัฐฯ แสงสุข. “บทความอันเนื่องมาจากสึนามิ.” บทความ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สืบค้นได้จาก

๒. การตายโดยผลของกฎหมาย หรือสาบสูญ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาไว้คือ

๒.๑ กรณี “ผู้ไม่อยู่” ซึ่งเป็นระยะก่อนการสาบสูญด้วยเหตุว่าการที่บุคคลธรรมดาจะถือว่าสาบสูญนั้น จะมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดระยะเวลาที่บุคคลได้ไปเสียจากภูมิลำเนาโดยไม่มีผู้ใดรู้ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไรนั้น มีกำหนด ๕ ปี หรือ ๒ ปี ขึ้นกับกรณี ดังนั้น หากรอจนครบกำหนดดังกล่าวอาจมีปัญหาในการจัดการทรัพย์สินของบุคคลนั้นได้ กฎหมายจึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดการทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่ขึ้นพิจารณาก่อนจะครบกำหนดระยะเวลาที่จะเป็นผู้สาบสูญ ซึ่งการเป็น “ผู้ไม่อยู่” นั้น กฎหมายยังไม่ถือว่าสาบสูญไม่ใช่กรณีที่ต้องสิ้นสภาพบุคคลแล้ว โดยกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๘ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่จะถือว่าเป็น “ผู้ไม่อยู่” ดังนี้

๒.๑.๑ เมื่อบุคคลได้ไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ และไม่มีใครรู้ว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่

๒.๑.๒ บุคคลนั้นมิได้ตั้งตัวแทนผู้รับมอบอำนาจไว้ หรืออาจมีการตั้งตัวแทนผู้รับมอบอำนาจทั่วไปไว้และสัญญาตัวแทนระงับสิ้นไป หรือปรากฏว่าตัวแทนผู้รับมอบอำนาจทั่วไปได้จัดการทรัพย์สินนั้นในลักษณะที่อาจเสียหายแก่บุคคลที่ไม่อยู่

๒.๑.๓ พนักงานอัยการ หรือผู้มีส่วนได้เสีย เช่น คู่สมรส บุตร บิดามารดา ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในการจัดการทรัพย์สิน ร้องขอต่อศาล

๒.๑.๔ เมื่อศาลได้รับการร้องขอเช่นนั้น ศาลจะสั่งให้ทำการอย่างหนึ่งอย่างใดไปพลางก่อนตามที่จำเป็น เพื่อจัดการทรัพย์สินของบุคคลผู้ไม่อยู่นั้น

๒.๑.๕ หากว่าผู้ไม่อยู่นั้นไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่และไม่มีผู้ใดได้รับข่าวเกี่ยวกับบุคคลนั้นประการใดเลยเป็นเวลาล่วงเลยไปหนึ่งปีนับแต่นั้น หรือหนึ่งปีนับแต่วันมีผู้ใดพบเห็นหรือได้ทราบข่าวมาเป็นครั้งหลังสุด หากว่าพนักงานอัยการหรือผู้มีส่วนได้เสียร้องขอให้ศาลมีการตั้ง “ผู้จัดการทรัพย์สิน” ของผู้ไม่อยู่ขึ้นก็ได้

โดยตามมาตรา ๔๘ และ ๔๙ กำหนดว่า เมื่อบุคคลได้ไปเสียจากภูมิลำเนาและไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ก่อนที่จะร้องขอให้ศาลมีคำสั่งจัดการทรัพย์สินให้จะต้องเป็นกรณีที่ผู้ไม่อยู่นั้นมิได้มีการตั้งตัวแทนผู้รับมอบอำนาจทั่วไปไว้ ดังนั้น หากไม่ใช่กรณีที่สัญญาตัวแทนระงับหรือปรากฏว่าตัวแทนผู้รับมอบอำนาจทั่วไปได้จัดการทรัพย์สินนั้นในลักษณะที่อาจเสียหายแก่ผู้ไม่อยู่แล้ว ย่อมจะต้องให้ตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปนั้น เป็นผู้ดำเนินการจัดการทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่นั้นต่อไปโดยกฎหมายได้กำหนดขอบอำนาจของตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปไว้คือ ตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปนั้นจะทำกิจการใดๆ ในทางจัดการแทนตัวการย่อมทำได้ทุกอย่าง แต่หากเป็นกรณีดังต่อไปนี้ ตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปจะกระทำมิได้ เว้นแต่เข้าเงื่อนไขในมาตรา ๘๐๒

- ๑) ขายหรือจำนองอสังหาริมทรัพย์
- ๒) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์กว่าสามปีขึ้นไป

- ๓) ให้
- ๔) ประนีประนอมยอมความทั้งในศาลและนอกศาล
- ๕) ยื่นฟ้องต่อศาลไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา
- ๖) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการพิจารณาทั้งในศาลหรือนอกศาล

นอกจากนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๑ ได้กำหนดว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๘๐๒ ถ้าตัวแทนผู้รับมอบอำนาจทั่วไปเห็นเป็นการจำเป็นจะต้องทำการอันใดอันหนึ่งเกินขอบอำนาจที่ได้รับไว้ต้องขออนุญาตต่อศาล และเมื่อศาลสั่งอนุญาตแล้วจึงจะกระทำการนั้นได้”

ทั้งนี้ตามมาตรา ๕๑ เป็นกรอบที่กฎหมายวางไว้กำหนดขอบอำนาจของตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปให้แคบกว่ากรณีขอบอำนาจของตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปในกรณีปกติ คือ หากเป็นขอบอำนาจของตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปที่มีใช้กรณีการจัดการทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่แล้ว ตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปอาจกระทำการที่กฎหมายกำหนดว่ามีให้กระทำได้ หากเข้าหลักเกณฑ์กรณีฉุกเฉินตามมาตรา ๘๐๒ แม้จะเป็นการเกินขอบอำนาจก็ตาม แต่เมื่อเป็นการกระทำเพื่อดูแลรักษาประโยชน์ให้ตัวการแล้วยอมกระทำได้ แต่หากเป็นกรณีของผู้ไม่อยู่แม้จะเข้ากรณีฉุกเฉินตามมาตรา ๘๐๒ แล้วก็ตาม ตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปจะจัดการแทนทันทีที่มีได้จะต้องได้ปฏิบัติตามที่มาตรา ๕๑ กำหนดด้วย คือ หากเป็นการเกินขอบอำนาจของตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปต้องขออนุญาตต่อศาลก่อนและศาลต้องมีคำสั่งอนุญาตให้กระทำการนั้นได้ตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปจึงจะกระทำโดยจะอ้างมาตรา ๘๐๒ มิได้

อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีที่ไม่มีกรตั้งตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปไว้หรือตั้งไว้แล้วปรากฏว่าตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไปนั้นอาจจัดการทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่ให้เกิดความเสียหายได้ เช่นนี้จะไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา ๔๘ คือ เมื่อพนักงานอัยการหรือผู้มีส่วนได้เสียร้องขอให้ศาลสั่งให้เป็นผู้จัดการทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่นั้นได้เพียงเท่าที่จำเป็นเป็นกรณี ๆ ไป และหากครบหนึ่งปีแล้วนับแต่วันที่ผู้ไม่อยู่นั้นไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ และไม่มีผู้ใดได้รับข่าวเกี่ยวกับบุคคลนั้นเลยหรือครบหนึ่งปีนับแต่วันมีผู้ได้พบเห็นหรือได้ทราบข่าวมาเป็นครั้งหลังสุด พนักงานอัยการหรือผู้มีส่วนได้เสียร้องขอให้ศาลมีคำสั่งตั้ง “ผู้จัดการทรัพย์สิน” ของผู้ไม่อยู่นั้นได้ โดยผู้จัดการทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่มีหน้าที่ดังนี้คือ

- ๑) การจัดการทำบัญชีทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่โดยทำให้เสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งตั้งของศาล (ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๒) โดยในการทำบัญชีทรัพย์สินดังกล่าวนี้จะต้องกระทำต่อหน้าพยานอย่างน้อย ๒ คน และให้พยานดังกล่าวที่ไม่น้อยกว่า ๒ คนนั้น ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของบัญชี ซึ่งพยานบุคคลดังกล่าวต้องเป็นคู่สมรสหรือญาติของผู้ไม่อยู่ที่ยังบรรลุนิติภาวะแล้ว หากไม่สามารถหาบุคคลดังกล่าวได้ หรือหาได้แต่บุคคลเหล่านั้นไม่ยอมเป็นพยาน อาจจะให้บุคคลอื่นที่ยังบรรลุนิติภาวะแล้วมาเป็นพยานก็ได้ (ตามมาตรา ๕๓)

๒) หน้าที่ในการกระทำการแทนผู้ไม่อยู่โดยมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับตัวแทน รับมอบอำนาจทั่วไปไปตามมาตรา ๘๐๑ และมาตรา ๘๐๒ ซึ่งหากจะกระทำการเกินขอบอำนาจ ต้องขออนุญาตต่อศาลและเมื่อศาลสั่งอนุญาตแล้วจึงกระทำการนั้นได้ (ตามมาตรา ๕๔)

๓) ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร หรืออัยการหรือผู้มีส่วนได้เสียร้องขอ ศาลอาจมี คำสั่งให้ผู้จัดการหาประกันไว้เพื่อการจัดทำและเพื่อส่งคืนทรัพย์สินที่มอบไว้ ซึ่งอาจเอาบุคคล หรือทรัพย์สินมาเป็นหลักประกันก็ได้ และในการส่งมอบทรัพย์สินนั้นคืนต้องรายงานสภาพความเป็นอยู่แห่งทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่ (ตามมาตรา ๕๖(๑),(๒))

นอกจากนี้การเป็นผู้จัดการทรัพย์สินอาจสิ้นสุดลงได้ ๒ กรณี

๑. เพราะเหตุตัวผู้ไม่อยู่

- ผู้ไม่อยู่นั้นกลับมา
- ผู้ไม่อยู่มิได้กลับมาแต่ได้จัดการทรัพย์สินหรือแต่งตั้งตัวแทนเพื่อจัดการทรัพย์สินของตนเองแล้ว
- ได้ความแน่ชัดว่าผู้ไม่อยู่นั้นถึงแก่ความตายหรือศาลมีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

๒. เพราะเหตุของตัวผู้จัดการทรัพย์สิน

- ผู้จัดการทรัพย์สินลาออกหรือถึงแก่ความตาย
- ผู้จัดการทรัพย์สินเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- ผู้จัดการทรัพย์สินเป็นคนล้มละลาย
- ศาลถอดถอนผู้จัดการทรัพย์สิน

๒.๒ กรณีที่ถือว่าสาบสูญ โดยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๖๑ กำหนดหลักเกณฑ์ที่ศาลจะสั่งให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญ คือ

๒.๒.๑ ถ้าบุคคลหนึ่งบุคคลใดไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ และไม่มีใครรู้แน่ว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ตลอดระยะเวลาดังนี้

๒.๒.๑.๑ ห้าปี หรือ

๒.๒.๑.๒ สองปี นับแต่

๑) วันที่มีการรบหรือสงครามสิ้นสุดลง ถ้าบุคคลนั้นอยู่ในการรบหรือสงคราม และหายไปในการรบหรือสงครามดังกล่าว หรือ

๒) วันที่ยานพาหนะที่บุคคลนั้นเดินทาง อับปาง ถูกทำลาย หรือสูญหายไป เช่น เครื่องบินตก เรือโดยสารล่ม หรือรถไฟชนกัน เป็นต้น

๓) วันที่เหตุอันตรายต่อชีวิต นอกจากที่ระบุไว้ใน ๑) หรือ ๒) ได้ผ่านพ้นไป ถ้าบุคคลนั้นตกอยู่ในอันตรายเช่นว่านั้น เช่น อัคคีภัย वादภัย อุทกภัย หรือตึกถล่ม เป็นต้น

๒.๒.๒ ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอต่อศาล

๒.๒.๓ ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นเป็นคนสาบสูญได้

๒.๒.๔ บุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ ให้ถือว่าถึงแก่ความตายเมื่อครบกำหนดระยะเวลา ในข้อ ๒.๒.๑

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น การที่ศาลจะสั่งให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญนั้น จะต้องเป็นกรณีที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของตนเองโดยไม่มีผู้ใดทราบว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร ตลอดระยะเวลาที่หายไปต่อเนื่องกัน โดยหากเมื่อใดสามารถทราบได้ว่าบุคคลที่หายไปนั้นยังมีชีวิตอยู่ การนับเวลาจะหยุดลงทันที การที่ศาลจะสั่งให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญได้นั้น กฎหมายได้กำหนดระยะเวลาไว้ ๒ กรณี โดยหากเป็นกรณีปกติใช้เวลา ๕ ปี แต่หากเป็นกรณีไม่ปกติใช้เวลา ๒ ปี โดยมีเหตุเพราะบุคคลนั้นต้องไปอยู่ระหว่างการรบการสงคราม ยานพาหนะที่บุคคลนั้นเดินทางไปต้องอับปางถูกทำลายหรือสูญหายไป นอกจากนี้ยังรวมถึงกรณีที่บุคคลผู้นั้นอาจประสบเหตุอันตรายต่อชีวิตในกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้นด้วย โดยอาจจะเป็นการประสบอุทกภัย อัคคีภัย ภัยพิบัติ หรือติดถล่มตลอดจนรวมถึงเหตุการณ์คลื่นสึนามิตัวด้วย เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม การที่ศาลจะมีคำสั่งให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญจะต้องเป็นกรณีที่ไม่มีใครปรากฏว่าผู้ใดทราบอย่างแน่ชัดว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ อย่างไร เพราะหากมีพยานหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าบุคคลผู้นั้นถึงแก่ความตายแล้วในเวลาใดเวลาหนึ่งอย่างชัดเจนแล้ว แม้จะไม่ได้ศพหรือไม่มีประจักษ์พยานที่ได้พบเห็นขณะเวลาที่ถึงแก่ความตายก็ตาม หากได้มีพยานพดพิเหตุพอเชื่อได้แน่ชัดว่าถึงแก่ความตาย เช่น ในกรณีคลื่นสึนามิหากมีผู้ใดเห็นเป็นครั้งสุดท้ายว่าบุคคลใดถูกคลื่นพัดจมหายไปหรือในขณะที่คลื่นกำลังซัดเข้ามาแต่ปรากฏว่าบุคคลนั้นวิ่งสวนกลับเข้าไป แม้จะไม่เห็นว่าถูกคลื่นไปแน่แท้หรือไม่แต่ก็มีเหตุอันพอเชื่อได้แน่ชัดว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตายแล้วหากเมื่อภัยพิบัตินั้นผ่านพ้นไปแล้วยังไม่ปรากฏตัวไม่มีผู้ใดพบเห็นอีกเลย แม้จะถึงขนาดไม่ได้พบศพก็ตาม กรณีลักษณะนี้ไม่เข้าหลักเกณฑ์ มาตรา ๖๑ เพราะถือได้ว่าทราบแน่ชัดว่าบุคคลที่หายไปนั้นไม่มีชีวิตอยู่อีกแล้วยอมเข้ากรณีการสิ้นสภาพบุคคลโดยการตายตามธรรมชาติตามมาตรา ๑๕ แล้ว โดยไม่ต้องรอให้ครบระยะเวลาใด ๆ ตามมาตรา ๖๑ อีก แต่หากเป็นกรณีที่ปรากฏว่าในขณะที่เกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิกำลังเคลื่อนตัวเข้าทำความเสียหายอยู่นั้น บุคคลใดอาจจะกำลังตกอยู่ในทะเลโคลน แต่ปรากฏว่าได้มีผู้อื่นเข้าช่วยเหลือ บุคคลนั้นขึ้นมาบนหลังคาได้หรือช่วยเหลือในประการใด ๆ ได้แล้ว แต่หลังจากนั้นกลับไม่มีผู้ใดพบเห็นอีก กรณีเช่นนี้จะเห็นได้ว่าบุคคลนั้นได้ผ่านพ้นภาวะการตกอยู่ในเหตุอันตรายแก่ชีวิตแล้ว หากแต่ภายหลังปรากฏว่ายังไม่รู้แน่ชัดว่าบุคคลผู้นั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ เช่นนี้เข้ากรณีตามมาตรา ๖๑ ที่ต้องนับระยะเวลา ๕ ปี ในการจะร้องขอให้ศาลสั่งเป็นคนสาบสูญ

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญแล้วจะมีผลตามกฎหมายคือ

- ๑) ถือเป็นเหตุหย่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖(๕)
- ๒) ถือเป็นการสิ้นสุดของอำนาจปกครองบุตร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๖๖(๑)
- ๓) มรดกของบุคคลนั้นตกทอดแก่ทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙๙, ๑๖๐๐ และ ๑๖๐๒

โดยกฎหมายจะถือเสมือนว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญนั้นได้สิ้นสภาพบุคคลหรือถึงแก่ความตายในเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ของการสาบสูญในแต่ละกรณี (ไม่ได้ถือเสมือนว่าถึงแก่ความตายในวันที่ศาลมีคำสั่ง) และแม้ศาลจะมีคำสั่งให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญแล้วก็ตาม แต่หากเข้าเหตุใดเหตุหนึ่งต่อไปนี้ศาลจะมีคำสั่งถอนคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญได้ตามมาตรา ๖๓ คือ

๑) บุคคลผู้ถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญนั้นยังคงมีชีวิตอยู่ กล่าวคือมีข้อพิสูจน์โดยปราศจากข้อสงสัยว่าบุคคลผู้นั้นยังมีชีวิตอยู่ เช่น มาปรากฏตัวหรือส่งข่าวให้ครอบครัวทราบ เป็นต้น

๒) ปรากฏว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญได้ถึงแก่ความตาย หากแต่ตายในเวลาอื่นผิดไปจากเวลาที่กฎหมายสันนิษฐานไว้คือ ผิดเวลาไปจากวันที่ครบกำหนด ๕ ปีหรือ ๒ ปีนั้น เช่นกรณีที่มีข้อยืนยันได้ว่าหลังจากวันที่เริ่มนับเวลาการสาบสูญกลับปรากฏว่ามีผู้พบเห็นตัวบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่ย่อมทำให้กำหนดระยะเวลาการนับเวลาการสาบสูญคลาดเคลื่อนไป เช่นนี้ศาลต้องมีคำสั่งถอนคำสั่งเดิมแล้วมีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญใหม่อีกครั้ง

เมื่อศาลมีคำสั่งถอนคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญแล้ว ย่อมถือว่าบุคคลนั้นมิใช่คนสาบสูญอีกต่อไป และมีสภาพบุคคลคืนมา นอกจากนี้ในกรณีที่เกี่ยวกับการกระทำทั้งหลายที่ผู้มีส่วนได้เสียหรือทายาทได้กระทำไปภายหลังจากศาลมีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญนั้น เมื่อศาลมีคำสั่งถอนการสาบสูญย่อมไม่กระทบต่อความสมบูรณ์ตามกฎหมายในการกระทำโดยสุจริตไปในช่วงเวลาที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ และหากผู้ใดได้ทรัพย์สินเนื่องมาแต่การที่ศาลสั่งให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญแต่ต้องเสียสิทธิของตนไปเพราะศาลมีคำสั่งถอนบุคคลนั้นจากการสาบสูญให้นำหลักกฎหมายว่าด้วยลาภมิควรได้มาใช้บังคับโดยอนุโลม เช่น เมื่อศาลมีคำสั่งให้บุคคลใดเป็นคนสาบสูญแล้ว ย่อมถือเสมือนว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตายมรดกของบุคคลนั้นย่อมตกทอดแก่ทายาทตามมาตรา ๑๕๙๙, ๑๖๐๐, ๑๖๐๒ ทายาททั้งหมดจึงนำมรดกของคนสาบสูญออกแบ่งปันกันไปหมด หลังจากนั้นเมื่อคนสาบสูญกลับมา ศาลจึงมีคำสั่งถอนการสาบสูญนั้น เช่นนี้ทายาทที่ได้รับส่วนแบ่งมรดกไปแล้วได้กระทำการเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นไปแล้วโดยสุจริต เช่น ทายาทอาจจะโอนขายบ้านที่เป็นมรดกนั้นแก่ผู้อื่นไปแล้ว ดังนี้เมื่อศาลสั่งถอนการสาบสูญ กฎหมายให้บุคคลคนนั้นเรียกให้ทายาททุกคนที่ได้รับทรัพย์สินของบุคคลนั้นไปนำทรัพย์สินมาคืน โดยเป็นไปตามหลักกฎหมายว่าด้วยลาภมิควรได้คือนำมาคืนแก่บุคคลนั้นเพียงเท่าที่ยังคงมีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่านั้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แม้บุคคลนั้นจะไปจากถิ่นที่อยู่หรือภูมิลำเนาและไม่มีใครรู้
แน่ว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ เพื่อให้สามารถจัดการทรัพย์สินของบุคคลผู้นั้นได้กฎหมาย
จึงมีมาตรการที่วางไว้เป็นเบื้องต้นสำหรับการจัดการทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่นั้น โดยในช่วงแรก
เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะเป็นผู้ออกคำสั่งจัดการทรัพย์สินของผู้ไม่
อยู่เป็นกรณีๆ ไปตามความจำเป็น หลังจากนั้นเมื่อผ่านไปหนึ่งปีแล้ว หากยังไม่มีใครรู้แน่ว่า
บุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ผู้มีส่วนได้เสียสามารถร้องขอต่อศาลให้ศาลตั้งผู้จัดการทรัพย์สิน
ของผู้ไม่อยู่ได้ แต่อย่างไรก็ดี หากบุคคลนั้นไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่และไม่มีใครรู้แน่ว่า
บุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ หากเป็นกรณีปกติครบ ๕ ปี และกรณีพิเศษ ๒ ปี ผู้มีส่วนได้เสีย
สามารถร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้สาบสูญและถือเสมือนว่าบุคคลนั้นถึงแก่
ความตายแล้ว ซึ่งทายาทจะเข้ามาเป็นผู้จัดการทรัพย์สินมรดกนั้นต่อไป

จากเหตุการณ์คลื่นสึนามิ อันก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างยิ่งใหญ่แก่ชีวิตของ
ประชาชน ทั่วไ้แต่ความอาลัยและเศร้าโศกของผู้ที่ยังอยู่ แนวทางทางกฎหมายในบทความนี้จึง
เป็นเพียงข้อชี้แนะให้เห็นถึงหลักเกณฑ์พื้นฐานทางกฎหมายในการดำเนินการจัดการทรัพย์สิน
หรือกระทำการทางกฎหมายเพื่อบรรเทาในเบื้องต้นแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กับ
บุคคลผู้สาบสูญหรือเสียชีวิตว่าควรกระทำการเช่นใดได้บ้าง หากมีโอกาสผู้เขียนจะได้แนะนำถึง
แนวทางในการพิจารณากฎหมายว่าด้วยมรดกอันจะทำให้เข้าใจถึงการพิจารณาว่าสิ่งใดที่
กฎหมายถือเป็นมรดกและสิทธิความเป็นทายาทจะพิจารณาอย่างไร ตลอดจนส่วนแบ่งมรดก
ต่อไป

ภาคผนวก

- ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ
แก่ผู้สูญหายจากกรณีฉ้อโกง พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ
- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒
- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ
แก่ผู้สูญหายจากกรณีฉ้อโกง พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฉ้อโกง พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
- รายงานของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลา
และเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฉ้อโกง พ.ศ.
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙

**ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและ
เงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย
จากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ**

(๑)

(สำเนา)

เลขที่รับ ๑๘/๒๕๔๘ วันที่ ๒๓ ส.ค. ๒๕๔๘

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๑๓๙๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ พ.ศ. ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน เพื่อให้การแก้ไขและบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกรณีธณีพิบัติ เป็นไปโดยรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นต้องประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายโดยด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรด นำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน หากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจโท

ทักษิณ ชินวัตร

(ทักษิณ ชินวัตร)

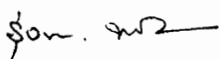
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘ - ๓๐๙

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

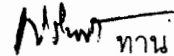

(นางสาวรุ่งนภา ชันนิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

วันนา พิมพ์

ทวน

ตรวจ

(๒)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ

เหตุผล

เนื่องจากได้เกิดกรณีธณีพิบัติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ บริเวณ
พื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง
และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและผู้สูญหาย
เป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อสั่ง
ให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนสาบสูญได้ โดยไม่ต้องรอรระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ถือว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญถึงแก่ความตาย
ตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีธณีพิบัติหรือเวลาอื่นที่
พิสูจน์ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๓)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้
บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลา
และเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจาก
กรณีธณีพิบัติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กรณีธณีพิบัติ” หมายความว่า เหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ที่เกิดขึ้น
บริเวณพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัด
ระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

“ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ” หมายความว่า ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีชื่ออยู่ในบัญชี
รายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติที่กระทรวงยุติธรรมประกาศตามมาตรา ๕

มาตรา ๔ ให้ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ

เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้ผู้สูญหายจาก
กรณีธณีพิบัตินั้นเป็นคนسابสูญก็ได้

(๔)

บุคคลซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญตามวรรคสอง ให้ถือว่าถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีพิพัตติ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นสูญหายไปในเวลาอื่นหลังจากเวลาที่เริ่มเกิดกรณีพิพัตติ ก็ให้ถือว่าถึงแก่ความตายในเวลานั้น

มาตรา ๕ ให้กระทรวงยุติธรรมนำบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีพิพัตติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์*

บรรพ ๑

หลักทั่วไป

ฯลฯ

ลักษณะ ๒

บุคคล

ฯลฯ

หมวด ๑

บุคคลธรรมดา

ฯลฯ

ส่วนที่ ๔

سابสูญ

ฯลฯ

มาตรา ๖๑ ถ้าบุคคลใดได้ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ และไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ตลอดระยะเวลาห้าปี เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นเป็นคนسابสูญก็ได้

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้ลดเหลือสองปี

(๑) นับแต่วันที่การรบหรือสงครามสิ้นสุดลง ถ้าบุคคลนั้นอยู่ในการรบหรือสงคราม และหายไปในการรบหรือสงครามดังกล่าว

(๒) นับแต่วันที่ยานพาหนะที่บุคคลนั้นเดินทาง อับปาง ถูกทำลาย หรือสูญหายไป

(๓) นับแต่วันที่เหตุอันตรายแก่ชีวิตนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) หรือ (๒) ได้ผ่านพ้นไป ถ้าบุคคลนั้นตกอยู่ในอันตรายเช่นว่านั้น

* ตามพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๖)

มาตรา ๖๒ บุคคลซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนسابสูญ
ให้ถือว่าถึงแก่ความตายเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังที่ระบุไว้ใน
มาตรา ๖๑

ฯลฯ

**รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและ
เงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย
จากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร**

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตาม

มาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง

และพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจาก

กรณีกรณีพิบัติ พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

(๘)

ความที่ส่ง
ที่ ๒๕๔/๒๕๔๘

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๑๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๔๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีพิบัติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีพิบัติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกรีช กงเพชร	๒. นายกฤษ ศรีฟ้า
๓. นางกัณตวรรณ ดันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	๔. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร
๕. นายกุเฮง ยาวอหะซัน	๖. นายจूरินทร์ ลักขณวิศิษฏ์
๗. นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	๘. รองศาสตราจารย์ชงทอง จันทรางศุ
๘. นายนพคุณ รัฐผไท	๑๐. นายนิกร จำนง
๑๑. นายประสพ บุษราคม	๑๒. นายประเสริฐ จันทรวงทอง
๑๓. นางสาวปาริณา ไกรคุปต์	๑๔. นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล
๑๕. นายพรชัย อัสววัฒนาพร	๑๖. นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน
๑๗. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	๑๘. นายไพจิต ศรีวรขาน
๑๘. นายรังสรรค์ กระจ่างตา	๒๐. นางสาวรีนวดี สุวรรณมงคล
๒๑. นายวชิระมณฑา คุณะเกษมธนาวัฒน์	๒๒. นายวรัญญู เทพหัสดิน ณ อยุธยา
๒๓. นายวิส ดิงสมิตร	๒๔. นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล
๒๕. นายวิรัช ร่มเย็น	๒๖. นายสมบุญ อูทัยเวียนกุล
๒๗. นางสิรินทร รามสูต	๒๘. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ
๒๘. นายสุรชัย เบ้าจรรยา	๓๐. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์
๓๑. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรักษ์	๓๒. นายหัตถ์นัยน์ สอนสิทธิ์
๓๓. นายอนุสรณ์ ไกรวัตนุสรณ์	๓๔. นายอรรถสิทธิ์ (คันคาบ) ทรัพย์สิทธิ์
๓๕. นายอัมรินทร์ ตั้งประกอบ	

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายไพจิตร ศรีวรขาน	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายกรีช กงเพชร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง
(๓) นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง
(๔) นายนิกร จำนง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สาม
(๕) นายกฤษ ศรีฟ้า	เป็นโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๖) นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง
(๗) นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการได้มีมติตั้ง นายนิพนธ์ เปรมกมล ผู้อำนวยการกลุ่มงาน คณะกรรมการการทหาร สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็น ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ กระทรวงยุติธรรม

(๑) นายประเสริฐ มีไพฑูรย์	นิติกร ๗ ว. สำนักกฎหมาย
กระทรวงยุติธรรม
(๒) นางสาววิณา คชาธาร	นิติกร ๔ สำนักกฎหมาย
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

๓.๒ สำนักงานอัยการสูงสุด

นางสาวลิตางศุ์ ยันโสภณ	อัยการประจำกรม

๓.๓ สำนักงานศาลยุติธรรม

(๑) นายดล บุณนาค	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนัก
ประธานศาลฎีกา |
|------------------|---|

(๒) นางเขาวรัตน์ เตมีศรีสุข

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนัก
ประธานศาลฎีกา

(๓) นางสาวนุชนาท บุญแท้

นิติกร ๔
สำนักวิชาการศาลยุติธรรม

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๑) นายจำเริญ ยุติธรรมสกุล

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว.

(๒) นายทรงศักดิ์ ฉลาดพงศ์พันธ์

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ ว.

๔.๒ กรมการปกครอง

นายเปรมศักดิ์ กิรานนท์

รักษาการหัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานและ
ระเบียบการทะเบียนราษฎร

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา ขอแปรญัตติแก้ความในชื่อร่างพระราชบัญญัติ เป็นดังนี้

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเว้นการนำระยะเวลาสงวนไว้ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่การ

ร้องขอให้ศาลสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติเป็นคนสาบสูญ

พ.ศ. ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา ขอแปรญัตติแก้ความในคำปรารภ เป็นดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาสงวนไว้

ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่การร้องขอให้ศาลสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติเป็นคนสาบสูญ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“ มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาสงวน
เว้นไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่การร้องขอให้ศาลสั่ง
ให้ผู้สูญหายจากกรณีพิพัตติเป็นคนสาบสูญ พ.ศ.””

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“กรณีกรณีพิพัตติ” หมายความว่า เหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่
ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล
เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

“ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิพัตติ” หมายความว่า ผู้มีสัญชาติไทยมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สูญ
หายจากกรณีกรณีพิพัตติที่กระทรวงยุติธรรมประกาศตามมาตรา ๕”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“ มาตรา ๔ ให้ยกเว้นการนำระยะเวลาสงวนเว้นไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่การร้องขอให้ศาลสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิพัตติเป็นคนสาบสูญ

เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพยานหลักฐานขอขอ ศาลสั่งให้ผู้สูญหายขอทบทวนกรณีกรณีพิพัตตินั้น
เห็นสมควรสูญหายไป

ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิพัตติบุคคลซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญตามวรรคสอง ให้ถือว่า
ถึงแก่ความตายตามวรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีกรณีพิพัตติ
สิ้นสุดลง เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นสูญหายไปในเวลาสั้นหลังจากเวลาที่เริ่มเกิดกรณีกรณีพิพัตติ ที่ให้ถือว่า
ถึงแก่ความตายในวรรคหนึ่ง

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

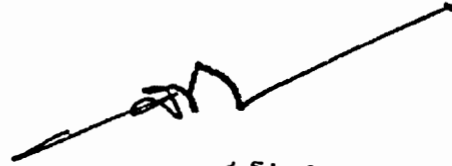
มาตรา ๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสุขุมพงศ์ ใจนาคำ)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

(๑๔)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ

เหตุผล

เนื่องจากได้เกิดกรณีธณีพิบัติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ บริเวณ
พื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง
และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและมีผู้สูญหาย
เป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อสั่ง
ให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนสาบสูญได้ โดยไม่ต้องรอรระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ถือว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญถึงแก่ความตาย
ตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีธณีพิบัติหรือเวลาอื่นที่
พิสูจน์ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บุคคลซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญตามวรรคสอง ให้ถือว่าถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีพิพัตติ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นสูญหายไปในเวลาอื่นหลังจากเวลาที่เริ่มเกิดกรณีพิพัตติ ก็ให้ถือว่าถึงแก่ความตายในเวลานั้น

มาตรา ๕ ให้กระทรวงยุติธรรมนำบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีพิพัตติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่งให้กระทรวงยุติธรรมประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

**ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและ
เงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย
จากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว**

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
เลขรับ	15
วันที่	๗ ต.ค. ๒๕๔๘
เวลา	๑๔-๓๐ น.

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๐๓๐๕

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีรณีพิบัติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีรณีพิบัติ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโบดิน พลงกุล)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๘

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่..... 16 / ๒๕๔๘

วันที่..... 11 / ๓๐ / ๔๘

เวลา..... 14.40 น.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่..... 491 / ๔๘

วันที่..... 11 / ๓๐ / ๔๘ เวลา..... 14.๓๕ น.

ส่ง..... พจน ดำเนินการ

(๑๘)

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรรณีพิบัติ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรรณีพิบัติ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๘

(นายวิจักขณ์ นาควิชะ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๑๙)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ

เหตุผล

เนื่องจากได้เกิดกรณีธณีพิบัติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ บริเวณ
พื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง
และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและมีผู้สูญหาย
เป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อสั่ง
ให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนสาบสูญได้ โดยไม่ต้องรอรระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ถือว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญถึงแก่ความตาย
ตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีธณีพิบัติหรือเวลาอื่นที่
พิสูจน์ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๒๐)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้
บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีพิบัติ

พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีพิบัติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลา
และเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณี
พิบัติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กรณีพิบัติ” หมายความว่า เหตุการณ์คลื่นยักษ์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ฝั่งทะเล
อันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล
เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(๒๑)

“ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ” หมายความว่า ผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติที่กระทรวงยุติธรรมประกาศตามมาตรา ๕

มาตรา ๔ ให้ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติ

เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้ผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัตินั้นเป็นคนสาบสูญก็ได้

บุคคลซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญตามวรรคสอง ให้ถือว่าถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีธณีพิบัติ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นสูญหายไปในเวลาอื่นหลังจากเวลาที่เริ่มเกิดกรณีธณีพิบัติ ก็ให้ถือว่าถึงแก่ความตายในเวลานั้น

มาตรา ๕ ให้กระทรวงยุติธรรมนำบัญชีรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธณีพิบัติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย มาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงยุติธรรมประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

**รายงานของคณะกรรมการการยุติธรรมและ
สิทธิมนุษยชน วุฒิสภา พิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติ พ.ศ.
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙**

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

วุฒิสภา

พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ
ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ
แก่ผู้สูญหายจากกรณีธรรณีพิบัติ พ.ศ.
ตามข้อบังคับฯ ชอ ๑๐๙

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(๒๔)
(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๑๐/(ร ๓๓)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๘

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหาย
จากกรณีฉ้อฉลพิบัติ พ.ศ. ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๙

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการกิจการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีฉ้อฉลพิบัติ พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ แล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเมื่อวันพฤหัสบดีที่
๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการ
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ ซึ่งกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายประสิทธิ์ ปทุมาร์กษ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายระวี กิ่งคำวงศ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายปรีชา ปิตานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายคำนวน ชโลปถัมภ์	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นายเสวี สุวรรณภานนท์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. นายลัก กอแสงเรือง	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	
๑๐. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสรกิจ	

(๒๕)

๑๑. นายการุณ ไสงาม
๑๒. นายวิกรม อัยศิริ
๑๓. นายสนิท จันทรวงศ์
๑๔. นายสุนทร จินดาอินทร์
๑๕. นายอุบล เขื่อนศิริ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ ปทุมรักษ์

(นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์)

ประธานคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวชลธิชา มีแสง)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการ

การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๘๖ - ๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๗๓

ชลธิชา พิมพ์

ชลธิชา ทาน

รายงานการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ
ยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ.
ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๙

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข
ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ แล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเมื่อวันพฤหัสบดีที่
๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการ
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ปรากฏผลดังนี้

๑.ในการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว คณะกรรมการได้มอบหมายให้
คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษากฎหมายที่มีผลกระทบจากเหตุการณ์พิบัติทำหน้าที่ในการ
พิจารณาศึกษา แล้วเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการคณะนี้
ประกอบด้วย

๑.๑ นายสุนทร จินดาอินทร์	ประธานคณะอนุกรรมการ
๑.๒ นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายลัก กอแสงเรือง	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๑.๔ นายไพฑูรย์ เนติโพธิ์	อนุกรรมการ
๑.๕ พลตำรวจเอก ชาญ รัตนธรรม	อนุกรรมการ
๑.๖ นายสังคม ศรีแก้ว	อนุกรรมการ
๑.๗ นายทศพล รัตนวิจิตร	อนุกรรมการ
๑.๘ นางพรทิพย์ อภินาคคุณ	อนุกรรมการ
๑.๙ นายอนุพร อรุณรัตน์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑.๑๐ นายทวิชา หวังโกคา	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๑ พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๑๒ พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑.๑๓ นายสนิท จันทรวงศ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

๒. ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา ได้พิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ. แล้ว มีความเห็นดังนี้

๒.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไข ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ

๒.๒ เหตุผล

เนื่องจากได้เกิดกรณีพิบัติจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและมีผู้สูญหายเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนสาบสูญได้ โดยไม่ต้องรอรระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ถือว่าบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญถึงแก่ความตายตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อเวลาที่เริ่มเกิดกรณีพิบัติหรือเวลาอื่นที่พิสูจน์ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒.๓ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

๒.๔ คำปรารภ

๒.๕ มาตรา ๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

๒.๖ มาตรา ๒ กำหนดวันที่กฎหมายเริ่มใช้บังคับ

๒.๗ มาตรา ๓ กำหนดคำนิยามในกฎหมาย

ข้อสังเกต

การบัญญัตินิยามคำว่า “กรณีกรณีพิบัติ” เห็นได้ว่ามีความหมายเจาะจงแต่เหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ เท่านั้น แม้ความเป็นจริง

ลักษณะตำแหน่งที่ตั้งภูมิศาสตร์ของประเทศไทยจะไม่ใช่ประเทศที่เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิดก็ตาม แต่ปัจจุบันผลการศึกษาของนักวิชาการด้านภูมิศาสตร์ได้ระบุชัดเจนว่า แผ่นดินบนโลกมีความเชื่อมต่อกันเป็นแผ่นเปลือกโลก เมื่อประเทศไทยตั้งอยู่บนแผ่นเปลือกโลกเดียวกับหลาย ๆ ประเทศที่อุดมไปด้วยภูเขาไฟ เช่น ประเทศอินโดนีเซีย เป็นต้น ดังนั้น ประเทศไทยจึงมีโอกาสได้รับผลกระทบและความเสียหายจากเหตุการณ์แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิดของประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในเขตภูมิศาสตร์เดียวกันด้วย

สำหรับประเทศไทยเหตุการณ์พิบัติเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ นับเป็นสัญญาณเตือนที่แสดงให้เห็นว่า นับต่อจากนี้เป็นต้นไปประเทศไทยก็มีโอกาสความเสี่ยงเช่นเดียวกันกับประเทศอื่น ๆ ที่ประสบกับภัยธรรมชาติและหรือได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่ควรบัญญัติกฎหมายดังกล่าวบังคับใช้เฉพาะเหตุการณ์วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ เท่านั้น แต่ควรบัญญัติกฎหมายให้มีผลบังคับใช้เป็นการทั่วไปสามารถปรับใช้กับทุกสถานการณ์ได้โดยไม่ต้องตรากฎหมายที่มีหลักการและเหตุผลซ้ำกันเพื่อจุดประสงค์เดียวกัน จักเป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดินที่จะต้องเสียไปสำหรับการพิจารณาศึกษาการตรากฎหมายออกมาบังคับใช้กับกรณีเฉพาะรายและเพื่อความสะดวกรวดเร็วทันสถานการณ์การบริหารราชการแผ่นดินอีกด้วย

๒.๘ มาตรา ๔

ข้อสังเกต

มาตรา ๔ วรรคสาม กำหนดเวลาที่กฎหมายถือว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนื่องจากแต่ละท้องที่ที่เกิดเหตุย่อมมีเวลาท้องถิ่นที่แตกต่างกันออกไป เช่น จังหวัด ก เกิดเหตุอันตรายน้แกชีวิต เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา แต่จังหวัด ข เกิดเหตุอันตรายน้แกชีวิต เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา เป็นต้น ดังนั้น จึงควรบัญญัติกฎหมายเรื่องเวลาการตายให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๒.๙ มาตรา ๕

ข้อสังเกต

การจำกัดเพียงรายชื่อผู้สูญหายจากกรณีธรณีพิบัติของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย เท่านั้น อาจเป็นการจำกัดภายในวงแคบจนเกินไป หากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยบันทึกรายชื่อและข้อมูลผู้สูญหายไม่ครบถ้วน อาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น กรณีทายาทหรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้สูญหายไม่ได้แจ้งและหรือติดตามผลกับเจ้าหน้าที่ เป็นต้น เห็นได้ว่าย่อมเกิดปัญหาช่องว่างแก่ผู้สูญหายที่ไม่มีรายชื่อในบัญชีดังกล่าว (รายชื่อตกหล่น)

อีกทั้ง กำหนดระยะเวลาการประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายใน ๑๕ วันนั้น เป็นระยะเวลาอันจำกัด สั้น ไม่มีความยืดหยุ่น ย่อมส่งผลกระทบต่อความครบถ้วนสมบูรณ์ของการรวบรวมข้อมูล ผู้สูญหายด้วย จึงควรเตรียมหาทางแก้ไข (ทางออก) หากต่อมาพบว่าผู้ประสงค์จะเป็นผู้สูญหายจาก เหตุการณ์ ซึ่งมีอันตรายแก่ชีวิต ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุประการใด ทำให้ไม่มีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อดังกล่าว

๒.๑๐ มาตรา ๖

ข้อสังเกต

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หากเกิดเหตุอันตรายถึงแก่ชีวิตของผู้คนจำนวนมากเช่นนี้ ควร จะระงับหน่วยงานที่มีภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการ ประสานงานในการบริหารราชการแผ่นดิน และเพื่อความไม่สับสนของรายละเอียดข้อมูล และต้องกำหนด ความสัมพันธ์ของกระทรวงผู้รับผิดชอบกับหน่วยงานหรือกระทรวงอื่น ๆ ที่ต้องประสานงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ ไปในทิศทางเดียวกัน และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา เห็นด้วยกันหลักการและเหตุผล ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ต้องการแก้ไขปัญหากับบุคคลสาบสูญตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พาดินชย์ มาตรา ๖๑ และปัจจุบันนี้ทายาทหรือผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการของผู้สูญหายจากกรณีกรณี พิบัติยังไม่อาจร้องขอให้ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญได้ตามกฎหมาย เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาและ เงื่อนไขตามกฎหมาย จึงขอสรุปข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของร่างกฎหมายนี้ทั้งหมด กล่าวคือ

ร่างกฎหมายนี้บังคับใช้กับเฉพาะกรณีกรณีพิบัติเท่านั้น ทั้งที่ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาดินชย์บัญญัติชัดเจนไว้แล้วว่า “เหตุอันตรายแก่ชีวิต” ย่อมมีความหมายในตัวครบถ้วน สมบูรณ์แล้ว คือ เหตุการณ์ทั่วไปที่เป็นอันตรายแก่ชีวิตนอกจากกรณีบุคคลตกอยู่ในสงคราม ตกใน ยานพาหนะที่บุคคลนั้นเดินทางได้อับปางลง ถูกทำลาย หรือสูญหายไป เพราะฉะนั้น เหตุอันตรายแก่ชีวิต จึงมีได้มากมาย เช่น แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด อุทกภัย อัคคีภัย โรคระบาด เป็นต้น จึงเห็นได้ว่ากรณีกรณี พิบัติเป็นเพียงหนึ่งเหตุการณ์ในเหตุอันตรายแก่ชีวิตหลาย ๆ เหตุเท่านั้น เมื่อร่างกฎหมายฉบับนี้บัญญัติใช้ เฉพาะแต่กรณีกรณีพิบัติจึงเป็นการจำกัดการบังคับใช้กฎหมายแก่กรณีจนเกินไป หากในอนาคตประเทศไทย ประสบกับเหตุการณ์ใด ๆ ที่ทำให้มีผู้สูญหายจากเหตุการณ์ดังกล่าวจำนวนมากเช่นเดียวกับที่เกิดใน ประเทศไทยเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ มาแล้ว เช่นนี้ จะต้องตรากฎหมายใหม่หรือทำการแก้ไขกฎหมาย เดิมเพื่อให้สามารถบังคับใช้แก่กรณีอื่น ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้อง

และเสียงประมาณแผ่นดินเพื่อใช้สำหรับการศึกษากฎหมายอีก ทำให้เกิดความไม่สะดวกไม่ทันกับเหตุการณ์และสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ หากยึดตามมาตรา ๖๑ วรรค ๒ अनु ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติคำว่า “เหตุอันตรายแก่ชีวิต” ซึ่งแสดงความหมายที่ชัดเจนครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเองอยู่แล้ว ย่อมตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายมากกว่า และสามารถปรับใช้เป็นการสากลด้วย

อนึ่ง การแก้ไขกฎหมายเรื่องคนสาบสูญครั้งนี้ ควรจะอำนวยความสะดวกให้แก่นักต่างชาตินักที่ประสบเหตุอันตรายถึงแก่ชีวิตในประเทศไทยด้วย ประเทศไทยมีภารกิจที่จะต้องรับผิดชอบต่อผู้สูญหายจากเหตุการณ์ แต่ประเทศไทยยังติดปัญหาความไม่เอื้ออำนวยของกฎหมาย (เรื่องคนสาบสูญ) จึงทำให้ไม่สามารถอำนวยความสะดวก และบรรเทาปัญหาให้แก่ทายาทหรือผู้มีส่วนได้เสียของนักต่างชาตินักที่ประสบเหตุอันตรายแก่ชีวิตในประเทศไทยได้ ดังนั้น ประเทศไทยอาจต้องบัญญัติกฎหมายให้มีลักษณะสากลมากขึ้น

คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นการนำระยะเวลาและเงื่อนไขตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่ผู้สูญหายจากกรณีกรณีพิบัติ พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา และเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัตินักดังกล่าวไว้พิจารณาต่อไป

(นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์)

ประธานคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

วุฒิสภา